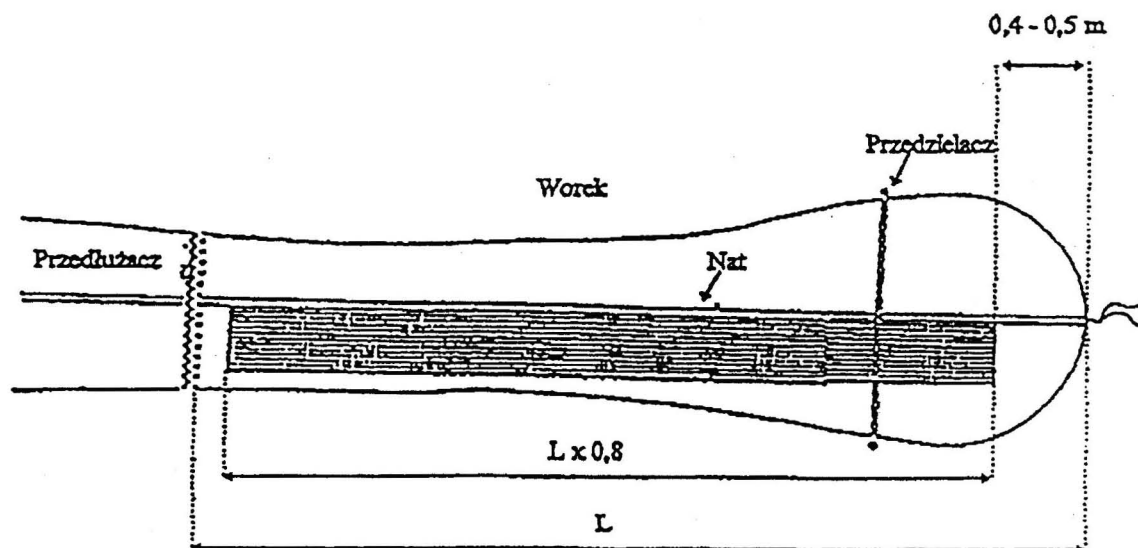

Załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 maja 1999 r. (poz. 607)

Rys. 4. Usytuowanie okna z oczek kwadratowych w worku (Model 2 i 3)

L — długość worka.

Minimalna długość okna z oczek kwadratowych — 3,5 m.

Minimalna szerokość okna z oczek kwadratowych — 0,45 m.

608

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 15 czerwca 1999 r.

w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych.

Na podstawie art. 56 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) materiały niebezpieczne dopuszczone do przewozu drogowego oraz zasady ich klasyfikacji,
- 2) warunki i sposób przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych,
- 3) dodatkowe wymagania dotyczące pojazdu przewożącego określone materiały niebezpieczne, jego wyposażenia i ładunku,
- 4) wymagania odnoszące się do urządzeń technicznych służących do tego przewozu,
- 5) dokumenty wymagane przy przewożeniu materiałów niebezpiecznych, ich wzory oraz tryb ich wydawania,

- 6) szczegółowy sposób oznakowania pojazdów przewożących materiały niebezpieczne po drogach publicznych.

§ 2. W przypadkach uzasadnionych względami obronności państwa lub koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego dopuszcza się odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia w stosunku do przewozów materiałów niebezpiecznych pojazdami będącymi w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na warunkach i w trybie określonych odrębnymi przepisami.

§ 3. 1. Do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych stosuje się postanowienia załączników A i B, z zastrzeżeniem § 6 i 8.

2. Dopuszcza się przewóz materiałów niebezpiecznych na warunkach określonych w specjalnych umowach dwustronnych lub wielostronnych, zawartych na podstawie postanowienia art. 4 ust. 3 Umowy ADR, jeżeli stroną tych umów jest Rzeczypospolita Polska.

§ 4.1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) Umowa ADR — Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 1975 r. Nr 35, poz. 189 i 190, z 1977 r. Nr 36, poz. 157, z 1978 r. Nr 31, poz. 134, z 1981 r. Nr 32, poz. 180, z 1982 r. Nr 38, poz. 249, z 1986 r. Nr 14, poz. 81, z 1990 r. Nr 84, poz. 490, z 1993 r. Nr 61, poz. 293, z 1995 r. Nr 50, poz. 270, z 1997 r. Nr 59, poz. 367 i z 1999 r. Nr 30, poz. 287), wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób,
- 2) załącznik A lub B — odpowiednio załącznik A do Umowy ADR „Przepisy dotyczące materiałów i przedmiotów niebezpiecznych” lub załącznik B do Umowy ADR „Przepisy dotyczące pojazdów i przewozu”,
- 3) materiały niebezpieczne (towary niebezpieczne) — materiały i przedmioty, których przewóz drogowy, na podstawie postanowień załączników A i B, jest zabroniony albo dozwolony na warunkach określonych w tych załącznikach,
- 4) klasa materiałów niebezpiecznych — grupę materiałów niebezpiecznych, wydzieloną na podstawie dominującego zagrożenia; różni się następujące klasy materiałów niebezpiecznych:
 - a) klasa 1 — materiały i przedmioty wybuchowe,
 - b) klasa 2 — gazy,
 - c) klasa 3 — materiały ciekłe zapalne,
 - d) klasa 4.1 — materiały stałe zapalne,
 - e) klasa 4.2 — materiały samozapalne,
 - f) klasa 4.3 — materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy zapalne,
 - g) klasa 5.1 — materiały utleniające,
 - h) klasa 5.2 — nadtlenki organiczne,
 - i) klasa 6.1 — materiały trujące,
 - j) klasa 6.2 — materiały zakaźne,
 - k) klasa 7 — materiały promieniotwórcze,
 - l) klasa 8 — materiały żrące,
 - m) klasa 9 — różne materiały i przedmioty niebezpieczne.
- 5) liczba marginesowa (lm.) — numer przepisu załącznika A lub B,
- 6) sztuka przesyłki — przygotowane do wysyłki opakowanie wraz z zawartym w nim materiałem niebezpiecznym; określenie to nie obejmuje nie opakowanych materiałów niebezpiecznych przewożonych luzem w pojazdach lub w kontenerach oraz materiałów niebezpiecznych przewożonych w cysternach,

7) materiały inaczej nie określone (i.n.o.) — określenie ogólne materiałów, do którego mogą być zaliczone materiały niebezpieczne nie wymienione z nazwy w załączniku A, których właściwości odpowiadają temu określeniu.

2. Użyte w postanowieniach załączników A i B określenie „właściwa władza”, w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej, oznacza ministra właściwego do spraw transportu lub jednostkę przez niego upoważnioną, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. W zakresie szczegółowych czynności administracyjnych wskazanych w przepisach załączników A i B określenie „właściwa władza” oznacza odpowiednio:

- 1) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki lub jednostkę przez niego upoważnioną — w sprawach warunków przewozu drogowego materiałów promieniotwórczych klasy 7,
- 2) Urząd Dozoru Technicznego — w sprawach warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu drogowego gazów klasy 2,
- 3) Główny Inspektorat Kolejowego Dozoru Technicznego — w sprawach warunków technicznych cystern przeznaczonych do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych oraz w sprawach wydawania świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych,
- 4) jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych — w sprawach nadzoru nad czynnościami ładunkowymi i postojem pojazdów z materiałami niebezpiecznymi,
- 5) jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw gospodarki — w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu materiałów niebezpiecznych klas 1, 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9,
- 6) jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw gospodarki — w sprawach warunków technicznych opakowań materiałów niebezpiecznych klas 1, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9.

§ 6. Do ruchu krajowego nie mają zastosowania postanowienia załączników A i B w zakresie używania języków innych niż język polski, z zastrzeżeniem § 9 ust. 2.

§ 7. 1. Do przewozu materiałów niebezpiecznych mogą być użyte pojazdy samochodowe, z wyjątkiem motocykli, oraz ciągnięte przez nie przyczepy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zespół pojazdów składający się z ciągnika rolniczego i przyczepy może być użyty do przewozu paliwa do silników Diesla, materiałów utleniających stosowanych jako nawozy sztuczne lub materiałów trujących stosowanych jako środki ochrony roślin, jeżeli materiały te przewożone są w sztukach przesyłki, w ilościach nie przekraczających odpowiednich limitów określonych w przepisie lm. 10 011 załącznika B.

§ 8.1. W przypadkach, o których mowa w przepisie lm. 10 221(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w zwalniacz.

2. W przypadkach, o których mowa w przepisie lm. 10 261(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w ogranicznik prędkości, jeżeli pojazdy te zostały zarejestrowane po raz pierwszy w okresie od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 1 lipca 1995 r.

§ 9.1. W przypadku pojazdów, w stosunku do których na podstawie przepisów załącznika B wymagane jest „świadczenie dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych”, potwierdzenia spełnienia przez te pojazdy odpowiednich wymagań technicznych dokonują stacje kontroli pojazdów, o których mowa w art. 83 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872).

2. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1, wystawia Główny Inspektorat Kolejowego Dozoru Technicznego, w językach polskim i angielskim, zgodnie z wzorem podanym w załączniku B.

3. W przypadku gdy pojazd nie jest wyposażony w wymagane urządzenia lub w jedno z nich określone w § 8, świadectwo i potwierdzenie, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać informację o braku tych urządzeń lub tego urządzenia oraz uwagę następującej treści: „Pojazd dopuszczony do przewozu materiałów niebezpiecznych wyłącznie w ruchu krajowym”.

§ 10. Przewóz materiałów inaczej nie określonych (i.n.o.) klas 1, 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 7, 8 i 9 nadawanych do przewozu w kraju jest dozwolony po zaklasyfikowaniu ich jako materiały dopuszczone do przewozu przez:

- 1) jednostkę określoną w § 5 pkt 1 — w przypadku materiałów promieniotwórczych klasy 7,
- 2) jednostkę określoną w § 5 pkt 5 — w przypadku materiałów niebezpiecznych pozostałych klas.

§ 11. Przewóz na obszarze miast paliwa silnikowego (benzyny) o numerze rozpoznawczym 1203 oraz skroplonych mieszanin węglowodorów gazowych o numerze rozpoznawczym 1965 w cysternach o pojemności powyżej 7000 litrów, dokonywany w celu zaopatrzenia stacji paliw, może odbywać się po drogach wyznaczonych przez marszałka województwa oraz w czasie przez niego ustalonym, po zasięgnięciu opinii organów zarządzających ruchem na tych drogach.

§ 12.1. Ustala się „Wykaz materiałów niebezpiecznych, których przewóz podlega zgłoszeniu do komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz komendanta wojewódzkiego Policji”, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

2. Przewóz materiałów niebezpiecznych określonych w załączniku, o którym mowa w ust. 1, należy zgłosić do właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia przewozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji.

3. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dokonuje:

1) jeżeli przewóz rozpoczyna się w kraju:

- a) krajowy przewoźnik materiału niebezpiecznego albo
- b) nadawca materiału niebezpiecznego, jeżeli przewóz jest wykonywany przez przewoźnika zagranicznego

— w terminie nie krótszym niż 5 dni przed rozpoczęciem przewozu,

2) jeżeli przewóz rozpoczyna się za granicą — właściwa graniczna placówka kontrolna Straży Granicznej, przed zezwoleniem na wjazd pojazdu z materiałem niebezpiecznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, powinno mieć formę pisemną i zawierać następujące dane:

- 1) nazwę materiału niebezpiecznego i jego numer rozpoznawczy,
- 2) klasyfikację materiału (odpowiednio: klasa, punkt, litera, podklasa, grupa zgodności, karta),
- 3) ilość materiału i sposób jego przewozu (odpowiednio: przewóz w cysternie, luzem lub w sztukach przesyłki),
- 4) planowane miejsce i czas rozpoczęcia przewozu,
- 5) planowaną trasę przewozu,
- 6) nazwy i adresy przewoźnika, nadawcy i odbiorcy materiału.

§ 13. Do czasu wyznaczenia przez marszałka województwa okresów i dróg zgodnie z § 11 przewóz na obszarze miast paliwa silnikowego oraz skroplonych mieszanin węglowodorów gazowych, o których mowa w tym przepisie, odbywa się na zasadach dotychczasowych.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministrów Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 października 1997 r. w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 130, poz. 872).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1999 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

T. Syryjczyk

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia
15 czerwca 1999 r. (poz. 608)

**WYKAZ MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH, KTÓRYCH PRZEWÓZ PODLEGA ZGŁOSZENIU DO KOMENDANTA
WOJEWÓDZKIEGO PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ ORAZ KOMENDANTA WOJEWÓDZKIEGO POLICJI**

Klasa niebezpieczeństwa	Materiały niebezpieczne, których przewóz podlega zgłoszeniu na podstawie § 12 rozporządzenia
1	— materiały podklasy 1.1 grupy zgodności A, — pozostałe materiały podklasy 1.1 w ilości większej niż 1000 kg ¹⁾ , — materiały podklasy 1.2 w ilości większej niż 3000 kg ¹⁾ , — materiały podklasy 1.3 w ilości większej niż 5000 kg ¹⁾ , — materiały podklasy 1.5 w ilości większej niż 5000 kg ¹⁾ ¹⁾ Łączna masa netto materiałów przewożonych na pojeździe samochodowym i przyczepie.
2	— gazy grup: T, TF, TC, TO, TFC, TOC, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 3000 litrów
3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 i 8	— materiały wymienione pod literą a) różnych punktów tych klas, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 3000 litrów
5.2	— materiały przewożone w cysternach
6.2	— materiały wymienione w punkcie 1 tej klasy
7	— sztuki przesyłki typu B(U) zawierające materiał promieniotwórczy o łącznej aktywności większej niż 10 ¹⁴ Bq; — sztuki przesyłki typu B(M); — sztuki przesyłki z materiałami rozszczepialnymi, jeżeli suma wskaźników transportowych przewożonych sztuk przesyłki przekracza 50; — wypalone paliwo jądrowe; — materiały przewożone w specjalnych warunkach

609

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 15 czerwca 1999 r.

w sprawie kursów dokształcających kierowców pojazdów przewożących materiały niebezpieczne.

Na podstawie art. 89 ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki udzielania i cofania upoważnień do prowadzenia kursów dokształcających kierowców pojazdów przewożących materiały niebezpieczne,
- 2) zakres i warunki prowadzenia kursów dokształcających,

3) ramowy program kursu dokształcającego,

4) wzory dokumentów stosowanych w związku z doszkaltaniem kierowców przewożących materiały niebezpieczne.

§ 2. 1. Kursy dokształcające kierowców pojazdów przewożących materiały niebezpieczne, zwane dalej „kursami”, prowadzą jednostki upoważnione przez marszałka województwa.

2. Marszałek województwa udziela upoważnienia do prowadzenia kursów jednostce, która:

- 1) posiada odpowiednie warunki lokalowe: